

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، نحمده ونستعينه ونستغفره ونؤمن به وتوكل عليه، ونصلي ونسلم على سيدنا ونبينا أبي القاسم المصطفى محمد، وعلى آله الطيبين الطاهرين المعصومين، سيما بقیة الله في الأرضين، صاحب العصر والزمان، أرواحنا لتراب مقدمه الفداء.

أوصيكم عباد الله ونفسي بتقوى الله؛ فإن التقوى زاد المعاد وعظم يوم التناد.

ای بندگان خدا، خودم و شما نمازگزاران جمعه را به تقوای الهی سفارش می‌کنم؛ تقوایی که انسان را از اسارت نگاه مردم رها می‌سازد و دل او را به رضایت ولی خدا گره می‌زند.

موضوع سخن امروز، در این خطبه اول، «ارزش محبوب دل امام زمان علیه السلام شدن و اولویت آن در زندگی مؤمنانه» است؛ مسئله‌ای بنیادین در سلوک ایمانی و مهدوی ما.

برادران و خواهران ایمانی؛ در تاریخ شیعه چهره‌هایی درخشان وجود دارند که معیار حقانیت و سلامت مسیر را به ما نشان می‌دهند. یکی از آن‌ها «یونس بن عبد الرحمن» از اصحاب برجسته امام رضا علیه السلام است؛ شخصیتی که امام درباره‌اش فرمودند:

«یونس بن عبد الرحمن در زمان خود، همچون سلمان فارسی در زمان خویش بود.»

او عالمی بزرگ، صاحب ده‌ها اثر علمی و مورد احترام ائمه علیم السلام بود، تا آنجا که امام جواد علیه السلام هنگام ورق زدن یکی از کتاب‌های او، برای هر صفحه‌اش طلب رحمت می‌کردند. اما با این همه عظمت، روزی در محضر امام رضا علیه السلام، عده‌ای از مدعیان تشیع، به بدگویی و تخریب او پرداختند. امام سکوت کردند؛ نه از سر تأیید، بلکه به دلیل آن که آن افراد ظرفیت شنیدن دفاع از یونس را نداشتند.

وقتی مجلس پایان یافت، یونس گریان به محضر امام آمد و از آزار زبان‌ها گلایه کرد. پاسخ امام رضا علیه السلام، درسی جاودانه برای همه ماست. فرمودند:

«یا یونس! چه اهمیتی دارد سخن مردم، وقتی امام توازن تو را ضایع است؟»

سپس مثالی ژرف زدند:

اگر درست تو مرواریدی باشد و مردم بگویند پشکل است، یا برعکس، آیا حقیقت عوض می شود؟

و آنگاه فرمودند:

«وقتی بر راه درست هستی و امام تواز تو راضی است، سخن مردم به توزیانی نمی رساند.»

ای مؤمنان؛ این روایت، نقشه راه زندگی مؤمنانه است. بزرگترین سرمایه انسان، نه شهرت اجتماعی است و نه مقبولیت ظاهری؛ بلکه رضایت ولی خداست. اگر امام از ما راضی باشد، بی مهری ها، تهمت ها و قضاوت های نادرست، ارزشی ندارد.

همین حقیقت را حضرت سیدالشهداء علیه السلام در پاسخ به نامه ای بیان فرمودند؛ آنجا که نوشتند:

«هر کس رضایت خدا را حتی با خشم مردم بجوید، خدا او را از مردم بی نیازی کند؛ و هر کس رضایت مردم را با خشم خدا بخواهد، خدا او را به مردم واگذار می کند.»

برادران و خواهران؛ اولویت مادر زندگی باید این باشد که محبوب قلب امام زمان علیه السلام باشیم. اگر این حاصل شد، بدانید که به وعده الهی، مقبولیت حقیقی نیز از جانب خدا در دل ها قرار می گیرد. همان گونه که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

«هرگاه خدا بندۀ ای را دوست بدارد، محبت او را در دل های مردم قرار می دهد.»

و قرآن کریم این حقیقت را به صورت یک قانون الهی بیان می کند:

«إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا»

کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام دهند، خدای رحمان محبتشان را در دل های نشانند.

پس اگر روزی احساس کردیم محبوبیت مان کم شده است، پیش از گلایه از دیگران، ایمان و عمل خود را بازبینی کنیم؛ چرا که وعده خدا تخلف ناپذیر است.

اما یک پرسش مهم باقی می ماند:

از کجا بدانیم محبوب امام زمانمان هستیم یا نه؟

اهل بیت علیهم السلام پاسخ داده اند: معیار، دل خود ماست. امام رضا علیه السلام فرمودند:

«اگر می خواهی بدانی جایگاهت نزد من چگونه است، بنگر جایگاه من در دل تو چگونه است.»

دل، گواهی صادق و رشوه ناپذیر است. هر چه محبت، اطاعت، یاد و دل بستگی ما به امام بیشتر باشد، می توان امیدوار بود که این محبت، دوطرفه است.

ای نمازگزاران جمعه؛ محبوب دل امام شدن، با ادعایه دست نمی آید؛ با ادب، اطاعت، ترک گناه، دستگیری از مؤمنان، حفظ پیوندهای اجتماعی، تواضع و پرهیز از آزار بندگان خدا محقق می شود. امام زمان علیه السلام از گناه، ظلم، تکبر و بی تفاوتی ما رنج می برند و اعمال ناشایست، حجاب میان ما و آن حضرت است.

امروز، در جمعه هفدهم بهمن ماه سال ۱۴۰۴، در این سنگر عبادی-سیاسی، از خدای متعال می خواهیم که دل های ما را به رضایت ولی اش گره بزند، ما را از بند رضایت طلبی مردم آزاد سازد، و توفیق بندگی خالصانه و عمل صالح عطا فرماید.

اللهم اجعلنا من المنتظرین الصادقین، ومن المحبوبین عند ولیک الحجة بن الحسن، ولا تجعلنا من يؤذیه بقول أو عمل.

رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا، وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، نحمد ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له. ونصلي ونسلم على سيدنا ونبينا محمد وآله الطاهرين، سيما بقیة الله فی الارضین، صاحب العصر والزمان، أرواحنا لتراب مقدمه الفداء.

أوصيكم عباد الله ونفسي المقصره بتقوى الله؛ فإنها زاد يوم الحساب وحصن من الفتن ومأمن للقلوب من اضطرابها.

ای برادران وخواهران مؤمن، امروز در این خطبه دوم، سخن ماحول محور اقتدار و آرامش ملت ایران، نقش رهبری در مدیریت بحران ها، جنگ روایت ها و جایگاه مسجد در امت سازی خواهد بود.

در آغاز، لازم است به دو حضور مهم و معنادار رهبر معظم انقلاب در ایام آغازین دهه فجر اشاره کنیم: نخست حضور در مرقد مطهر بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران در یازدهم بهمن ماه و دوم حضور در حسینیه امام خمینی (ره) در دوازدهم بهمن ماه در جمع اقشار مختلف مردم. این دو حضور، صرفاً یک حرکت نمادین نبود، بلکه یک طراحی هوشمندانه در عرصه جنگ روایت ها و مدیریت افکار عمومی بود. پیام هایی چند لایه و هم پیوسته داشت که هر یک در جای خود قابل تحلیل است:

۱. تأکید بر مرکزیت فرماندهی و استمرار هدایت واحد: حضور فرمانده کل قوا در مرکز اصلی انقلاب، نشان می دهد که هدایت نظام در حساس ترین شرایط نیز مستمر، واحد و هوشمندانه است. این حضور، آرامش و اطمینان برای مردم و در عین حال پیام قدرت و آمادگی به دشمنان خارجی و معاند دارد.

۲. انکار اضطرار و سردرگمی: تصاویر مقتدرانه و آرام رهبر انقلاب، این پیام را منتقل می کند که ساختار قدرت جمهوری اسلامی در آماده ترین وضعیت ممکن برای مدیریت بحران ها قرار دارد و هیچ اضطرار و نابسامانی در هدایت کشور وجود ندارد.

۳. مقاومت در برابر مرعوب سازی دشمن: جامعه ایران با اتکا به رهبری، وحدت و هوشیاری خود، هیچ گاه در برابر تهدیدها مرعوب نمی شود و عزت، امنیت و هویت خود را حفظ می کند. این پیام برای دشمنان خارجی و شبکه های تروریستی و رسانه ای، هشدار می روشن است که ایران و مردمش تسلیم نخواهند شد.

۴. خنثی سازی روایت های رسانه ای دشمن: در عصر رسانه و فضای مجازی، دشمن تلاش می کند تصویر نا آرای و ضعف را القا کند. اما حضور آرام و مقتدر رهبر انقلاب، روایت های جعلی و تحریف شده رسانه های معاند را به طور عینی خنثی می کند و نشان می دهد که واقعیت میدانی و تبلیغات دشمن چقدر متفاوت است.

ای برادران و خواهران، این حضور هوشمندانه یاد آور این نکته است که اقتدار واقعی ملت ایران در پستوانه ولایت و وحدت اوست، نه در نمایش های رسانه ای یا ادعاهای سطحی دشمن.

تحولات منطقه ای و مذاکرات احتمالی با آمریکا نیز نشان می دهد که ایران همواره از موضع قدرت وارد میدان می شود. پیروزی در جنگ ۱۲ روزه اخیر، شکست عملیات تروریستی و کنترل نا آرای های داخلی، موقعیت جمهوری اسلامی را در مذاکره و تعامل با دشمن تقویت کرده است. در شرایطی که کشور درگیر بحران بود، دشمن ممکن بود به جایگاه قدرت جمهوری اسلامی دچار تردید شود؛ اما امروز، ایران در موقعیت قوت است و آمریکا مجبور به عقب نشینی نسبی از شروط قبلی شده است.

ایران بزرگ آماده هر نوع تهدید است: دفاع بلد است، جنگ طلب نیست، اما اگر دشمن خطا کند، پاسخ قاطع و منطقه ای خواهد بود. محور مقاومت نیز اعلام کرده که در هر درگیری احتمالی، فعالانه مشارکت خواهد داشت و این اتحاد، معادلات را به نفع ایران تغییر داده است.

اما بخشی از تهدیدهای امروز، از جنس جنگ روایت هاست نه میدان های فیزیکی. دشمن تلاش می کند با «کشته سازی» و تحریف حقایق «افکار عمومی را تحت تأثیر قرار دهد. همان گونه که در تاریخ شاهد بوده ایم، از جنگ جمل تا جنگ صفین، جریان های معاند از مرگ ها و آسیب ها برای بهره برداری تبلیغاتی و سیاسی استفاده می کردند. امروز نیز در اغتشاشات اخیر، شبکه های تروریستی تلاش کردند با بزرگ نمایی وقایع، روایت مظلوم نمایی بسازند

و آن را علیه نظام جمهوری اسلامی مصرف کنند. حقیقت برای آنها اهمیتی ندارد، بلکه تصویر و روایت سازی محور اصلی است.

برادران و خواهران؛ این تجربه تاریخی و معاصربه مای آموزد که وقتی باطل توان ایستادن در میدان حقیقت را ندارد، میدان را تغییر می دهد: از شمشیر به رسانه، از جنگ به تبلیغات، از جنایت به مظلوم نمایی. وظیفه ما این است که هوشیار باشیم، با بصیرت واقعیت ها را تشخیص دهیم و با حمایت از ولایت و اتحاد ملی، بازی های رسانه ای دشمن را خنثی کنیم.

یک نکته کلیدی دیگر، نقش مسجد در امت سازی و سازماندهی اجتماعی است. قرآن کریم و سیره اهل بیت علیهم السلام نشان می دهد که مسجد سنگر ایمان، مرکز تربیت و پایگاه وحدت جامعه است. حضور فعال در مسجد، افسان ها را اجتماعی، متعهد و امیدواری کند و مسیر انقلاب و پیشرفت کشور را استوار می سازد. تجربه انقلاب اسلامی نیز گواه است که مسجد، زمینه ساز شکل گیری افسان تراز و جامعه ایمانی بوده است؛ جایی که ایمان، اخلاق و مسئولیت اجتماعی شکل می گیرد و نسل ها برای خدمت و پیشرفت تربیت می شوند.

در پایان، شایسته است از سربازان گمنام امام زمان علیه السلام که در حفظ امنیت کشور تلاش می کنند، تقدیر و تشکر کنیم. این عزیزان با مجاهدت و ایثار خود، آرامش و اقتدار ملت ایران را تأمین می کنند و پشتوانه ای مطمئن برای مدیریت بحران ها، تهدیدات امنیتی و جنگ های رسانه ای هستند.

ای برادران و خواهران، بیایید همواره با بصیرت، حضور فعال در مسجد و حمایت از ولایت فقیه، اقتدار و امنیت کشور را مستحکم کنیم و همچنان مسیر انقلاب اسلامی را با ایمان و وحدت ادامه دهیم.

اللهم اجعل هذا البلد آمناً مطمئناً وسائر بلاد المسلمين، واحفظ قائدنا وأنصره بنصره المبين، واجعلنا من الشاكرين لنعمتك، الحافظين لأمن بلادنا.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.